

faa gjør det ærede Medlem mig formentlig fuldstændig uret. Jeg har ikke villet, og jeg vil ikke tage Del i nogen Uretfærdighed mod Landboerne. Jeg har ikke villet, og jeg agter heller ikke at tage Hensyn til, om et Forslag, som jeg anser for rigtigt eller godt, er stillet fra Venstre eller Høire.

Møhr: Det er et Vædringsforslag, der er stillet af 15 Medlemmer, som jeg ønsker at gjøre et Par Bemærkninger til. Men da jo en af Forslagsstillerne — Ordføreren for dem, kan man gjerne sige — har udtalt i det Væsentlige, hvad jeg havde at sige, skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg har troet, at det var min Pligt at tiltræde dette Forslag, uagtet jeg nok vidste, at der derom var nogen Uoverensstemmelse til Stede i Finantsudvalget. Jeg har troet med Hensyn til de Principer, som ere gjorte gjældende, at der her kunde være Noget, man kunde kalde en Undtagelse. Det er ikke noget Nyt; de vedkommende Folk havde allerede for en 16 til 20 Aar siden Anledning til at tro, at de skulde faae en Station, nemlig den Gang Banen blev anlagt. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (S. Pedersen) har udførlig omtalt, hvorledes det gik til, og ved hvilke uheldige Indflydelser en Station blev bragt til Stede, som en hel Egn Beboere saa godt som ikke have Brug for, i det Mindste ikke have Brug for i den Udstrækning, som det var tilfjaget, og han har jo omtalt de betydelige Omkostninger, der foraarjages ved, at Stationen kom til at ligge der, hvor den kom til at ligge, idet Amtet maatte udrede 60,000 Kr. som Bidrag til en Vej, som dog ikke har den Betydning, som den vilde have havt hvis Stationen var kommen til at ligge ved Lou, som der var Tale om; det er det Sted, som vilde være det naturlige Sammenknytningspunkt for Beboerne. Da Beboerne hørte om den Forandring, som var gjort i selve Direktionens Plan, saa fik en stor Del af dem affattet et Andragende om at faae dette forandret, men da de ikke vare tilstrækkelig lokaliserede, saa at de kunde faae Andragendet ind paa rette Tid og Sted, saa var Sagen afgjort, inden Andragendet kunde blive taget under nøie Overveielse, og dermed var den Station begravet. Jeg kunde ønske at referere nogle enkelte Ting endnu, Det Haab blev ved at holde sig vedlige, at der alligevel med Tiden skulde komme en Station ved Lou, og da der saa var hengaaet en vis Tid, blev der, som det ærede Medlem oplæste af Betænkningen, ogsaa efter et fremkommet Andragende tilbudt dem en Holdeplads, men, som det vistnok ikke vil være det

ærede Things Medlemmer ubekjendt, indeholdt Slutningen af dette Tilbud om en Holdeplads den Passus, at naar de fik denne nye Holdeplads, saa forbeholdt Ministeriet sig at lade Togene kjøre forbi den og lade den staa. Det var jo naturligt, at Ingen kunde gaa ind paa en saadan Betingelse, og Sagen laa derpaa hen et Aars Tid. Senere blev den tagen op paany ved Beboernes Thærdighed, idet deres Berettigelse til at faae en Station paa denne Plads anerkjendtes fra alle Sider. Vore Forhandlinger her inde førte til det Resultat, at Andragendet, der, saavidt jeg veed, var underskrevet af 500 Beboere, enstemmig blev henvist af dette Thing til Ministeriet. Der er nu den Mærkelighed ved denne Station, at vi Alle sammen ere enige om den, Regeringen er enig, Folkethinget er enig, og Finantsudvalget er enig om den. Nu er der ganske vist, som det ærede Medlem fra Ribe (Wulf) siger, Tale om Betingelserne, men naar vi se, hvorom disse Betingelser dreie sig, vil man finde, saaledes som det er blevet oplyst for mig, at alle de Udgifter, der nu ville falde paa Beboerne derne, ville blive omtrent 600 Kr., medens Stationen vil koste 45,000 Kr. Det er jo rimeligt nok, at jeg kan nære Betænknelighed ved, og at Beboerne netop under disse Forhold kunne nære Betænknelighed ved nu at styde denne Sag fra sig. Der er gjort Forsøg paa at faae Stationen til at ligge paa et andet Sted, og det kan ganske vist ogsaa have sin Interesse for enkelte Personer, men det vil næppe have den samme Interesse for Beboerne i det Hele. Jeg haaber, at man vil forstaa min Stilling her, thi den er og kan ikke være anden, end at, naar der bliver gjort et saadant Tilbud, maa man gaa ind paa det. Nu holder det ærede Medlem for Ribe sig saa meget til det Princip, som tidligere enstemmig er vedtaget, navnlig, hvad han ogsaa refererede, efter at en Forespørgsel, der var stillet til Ministeriet angaaende forskjellige Stationer. Banegaarde o. s. v., var bleven besvaret. Jeg skal tillade mig at oplæse, hvad det er, der danner dette Princip: „Udvalget anser det for rigtigt, at dette Forhold afvikles gennem passende Erstatning til vedkommende Private i de Tilfælde, hvor Stationernes almindelige Betydning har vist sig. Man opfordrer Ministeren til at forberede denne Sag til Afgjørelse paa næste Aars Finantslov“. Det er jo fuldstændig korrekt, og naar vi altsaa kunne se, at en Station har almindelig Betydning, og vi kunne forudsætte, at den har Betydning for en større Trafik — der kan jo ogsaa være Tilfælde, hvor en saadan Station ikke vil